Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Klingberg, Heinrich Matthias Wilhelm

Titel: BREV TIL: Rathke, Jens FRA: Klingberg, Heinrich Matthias Wilhelm (1815-05-24)

Citation: Klingberg, Heinrich Matthias Wilhelm: ”BREV TIL: Rathke, Jens FRA: Klingberg, Heinrich Matthias Wilhelm (1815-05-24)”, i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 222. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000121.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Klingberg, Heinrich Matthias Wilhelm, *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen,*

H. C. Klingberg til Rathke.
(Bergen) 24. Mai 1815.

—— Klimatet er iaar indtagende her, alle Træer fuldt udsprungne, forlængst i friskeste Grønt, og Gjøgen ankommen for mere end 14 Dage siden; jeg gjør langt mere af det Bergenske end af det Kjøbenhavnske Klima, man er her for det meste fri for de fatale Østenvinde, som Fjeldene formodentlig beskytte for; men desværre — Klimatet inde i Husene det er for fugtigt heroppe med Snapserie og Punserie, og det er ikke frit, at jeg til liden Baade for Helbred, Brystet især, Penge og Forretninger, er noget mere næsten end halv forfalden, den ene Sviir trækker den anden efter sig, og man kommer paa den Maade let til ats. 223faae sig en continuerlig 8 Dages Perial, især da man med hver Dag en suite taaler mindre og mindre. Fra Bohr kan jeg takke meget; Sagen, Christie, Hagerup og Rein har jeg hilset fra Dig, de erindre Dig alle med meget Venskab; Hagerup har ogsaa faaet sin Gulddaase fra Sverrig; Lassen har jeg ikke kunnet hilse uden igjennem hans Søn Procuratoren, da han ligger bestandig. Jeg har altid respecteret den Mand særdeles, men han er mig for grundig til at vi kunne blive fortroelige, jeg har ved Embeds Forretninger paa Toldboden hørt Byfogden og ham disputere baade om politiske og andre Materier og derved havt Leilighed til at erfare hans udvidede Kundskaber og originale gjennemtænkte Ideer i flere Materier.

Fra gamle Admiral Wleugel havde jeg et Brev paa 3 Sider, hvori han blandt andet fortæller mig, at han den Dag var indtraadt i sit 80de Aar, og Brevet var skrevet, som det var prentet, uden at man kunde see mindste Spor til Skjelven eller deslige. Jeg synes, man føler saadan Respect ved at see saadanne gamle Egestammer, som Tiden virker saa lidt paa til Forringelse. Hans Brev aandede, som sædvanlig, Hengivenhed for Konge og Fødeland, og efter det stod det vel til nede i Danmark. I mangfoldige Henseender finder jeg mig vel i Bergen, dog er Tonen, saaledes som jeg kjender den, fordetmeste for fjasevurren og for lidet videnskabelig, og i den Henseende skulde jeg ikke havt Noget imod at være kommet som Justitssecretair i Høiesteret til Christiania, en Post, som jeg forhen ansaae saa meget over min Sphære, og som jeg siden erfarer, aldrig vilde kunne været gjort mig stridig, og da skulde vi, langt fra Sviir og Selskaber fornyet vor gamle Studenter Omgang, hvilket vel Adskillige her i Bergen, Christie, Rein, Sagen og Flere har prøvet at iværksætte, men efter en saa forhøiet Maalestok, at hver af vore Sammenkomster bleve til ordentlige Gilder, hvorved vi har flere Udgifter ends. 224Fornøjelser, men ikke mine Ord igjen, ellers fik jeg en Ulykke.

Om Sild og deslige kan jeg desværre ei give Dig Efterretninger, jeg veed Intet, uden at Priserne her vakler bestandig, dog saaledes, at de stedse stiger istedenfor i det Hele at falde. Nordfarerne bliver ved at søge Bergen, vi har en stor Deel af dem nu i første (Stevne), uagtet Engellænderne skal have en Commissionair paa deres Grændser, som forsyner dem med Luxusvarer og sparer dem for endeel af Reisen med Fisken. Napoleon gaaer jo fremad, det maa være en Mand efter Guds Hjerte. Treschow siger jo, at Tendentsen af vor Tilværelse er at virke for at virke, og at jo mere Virksomhed vi kan foranledige, jo fuldkomnere og lykkeligere ere vi, men er det sandt, saa kan man ikke nægte Napoleon et høit Pas, for hans Mage til at sætte bande Europa og flere Verdens Dele i Virksomhed gives nok ikke. Lev vel, gode Ven.

Klingberg.